

Václav Norbert Oktavián Kinský se narodil 1. dubna roku 1642, zemřel 3. ledna 1719 ve Vídni ve věku 76 let.

Jeho otcem byl Jan Oktavián Kinský, který v pobělohorské době nelehce bojoval za sídlo v Chlumci nad Cidlinou. Po získání sídla a zapsání vlastnického práva do zemských desek v roce 1626, můžeme jednu z větví starobylého rodu Kinských označit za chlumeckou. Václavovým starším bratrem byl František Oldřich Kinský, který se stal dědicem chlumeckého panství po smrti otce. Františkův syn však zemřel v nízkém věku. Sídla se ujímá Václav a později jeho potomci. Jan Oktavián zastával mimo jiné funkci nejvyššího kancléře a po něm i jeho dva synové. Po smrti Václava se větev Kinských rozděluje na dvě linie – chlumeckou a knížecí.

Václav vystudoval práva na pražské univerzitě a hned po studiu vstoupil do státní služby. V roce 1688 (v 46 letech) se stal prezidentem Apelačního soudu. V tomto roce byl již ženat. První z jeho dvou sňatků se uskutečnil roku 1668 s hraběnkou Annou Marií Barborou Bořitovou z Martinic, dcerou Maximiliána Valentina Bořity z Martinic. Anna mu porodila devět dětí. Z pěti synů a čtyř dcer je nutné zmínit se o Františkovi Ferdinandovi, který se stal jako třetí v pořadí nejvyšším kancléřem Českého království (1723–1735), zakladatel chlumecké větve rodu. Mladším bratrem pak byl Štěpán Vilém Kinský, který později získal od Marie Terezie knížecí titul. Druhé manželství Václav uzavřel v roce 1697 s Marií Annou Terezií z Nesselrode zu Ereshoven. Z tohoto svazku vzešlo 6 dětí, z toho dva synové. Filip Josef František Kinský se stal též nejvyšším kancléřem (1738–1745).

Od roku 1689 působil Václav jako tajný rada.

Václav byl nejvyšším kancléřem Českého království od 6. 6. 1705 do roku 1711 za doby panování Josefa I., císaře Svaté říše římské národa německého a krále Českého království. Stál na pozadí dějin, kdy císař Josef I. vyhrával válku nad francouzským králem Ludvíkem XIV. a na počest vítězství nechal postavit roku 1710 v Chlumci nad Cidlinou mariánský sloup.

Za řadu svých reformních návrhů se u vídeňského dvora zasadil o upevnění státoprávního postavení českých zemí. Dokonce obdržel dědičně titul nejvyššího hofmistra Českého království.

Během svého života a působení v politice získal v roce 1712 za své zásluhy, stejně jako jeho bratr František Oldřich, řád Zlatého rouna, tj. rytířský řád – nejvyšší habsburské vyznamenání.

Uvádí se, že byl ve své době třetím největším feudálním vlastníkem v Čechách. Nashromáždil velké bohatství, nejčastěji koupí movitého a nemovitého majetku. Chtěl být spravedlivý ke svým synům, a tak vytvořil nedělitelný fideikomis, který zdědil **František Ferdinand**. Jednalo se o sídlo v Chlumci, dva domy v Praze a jeden ve Vídni. Zbytek majetku byl přerozdělen mezi ostatní syny.

Zdroje:

Brož, I.: *Velké postavy rodu Kinských*, Praha 1997.

Valenta, A.: *Dějiny rodu Kinských*, České Budějovice 2004.

Štouračová, Jiřina: *Vývoj správních institucí českého státu 1526-1848*, Brno 2014.

Příloha:

č. 1: Erb rodiny Kinských

